Ч. 163 Субота 24 липня (5 серпня) 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	зр.	2·40
на пів року	„	1·20
на чверть року	„	—·60
місячно . .	„	—·20

Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	зр.	5·40
на пів року	„	2·70
на чверть року	„	1·35
місячно . .	„	—·45

Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Пос. Енґель в обороні Молодочехів. — Російский урядовий комунікат о мировій конференциї. — Кабінетна кріза в Бельгії. — Заговор в Туреччині. — Справа Драйфуса.)

В Narodni-х List-ах голова ческого клюбу пос. Енґель бере Молодочехів в оборону перед відвічальностию за угодові заряджения і підвисшения податків в дорозі §. 14. По думці п. Енґля ческі посли заслужили ся, що горівка і пиво не подорожіли; підвисшене податку від цукру без сумніву тяжке, але протестацийний рух, який з тої причини проявив ся, есть лиш у социяльних демократів виразом ческого обуреня. Инші сторонництва, оголошуючі свої протести, мають вимлючно амбітні цілі на оці. Енґель кінчить словами: „Неправда, що ческі посли годили ся на підвисшене податку від цукру, бо в клюбі ческих послів ухвалено, щоби в угодовій комісиї поступати в порозуміню з цілою правицею“.

В справі закінченої конференциї мирової в Газі видало правительство російске комунікат, в котрім підносить, що благородна гадка царя зазнала з усіх сторін симпатичного признаня, а вислід гаґскої конференциї відповідає в цілости покладаним в ній надіям. Хоч остаточне здержане уоружень непорішене, то все таки одноголосно признано потребу его. Мирова конференция вплинє також дуже на зменшене лютости воєн і на знищеня, які війни викликують. Почин царя причинив ся також до того, що завдяки гаґскій конференциї держави найшли напрям, в котрім треба напружити всї сили, щоби забезпечити мир і его добродійства. До певних здобутків конференциї належить також єї ухвала, що в спорі поміж двома державами має трета держава право вмішати ся і старати ся погодити їх.

Бельґійский король конферував вчера дуже довго з Де Смет де Наєром, котрому поручив був місию утвореня нового кабінету. Король звертав его увагу на поважну ситуацию, в якій знаходить ся монархічний устрій держави. При тім висказав ся король против загального голосованя, котре по его гадці може підкопати монархію і сотворити републику.

В Царгороді розійшла ся чутка о новім заговорі молодотурецкого сторонництва. Ті поголоски вяжуть ся з відкритєм тайного маґазину оружия і пороху в Царгороді. На однім именно передмістю згоріла ґрупа домів, а в однім з них знайдено великі засоби амуниції. Мешканців сего дому, між котрими був також один турецкий офіцир, сейчас арештовано. Всї арештовані не признають ся до ніякої вини. Ще не можна цілком певно сказати, чи донесеня поліциї о ново відкритім заговорі опирають ся на яких фактичних даних. Однак арештованя доконують ся в великім числі. Говорять, що заговор мав на ціли видвигнути на престол слабого на умі Мурада. Турецкі власти зарядили острі репресийні средства.

Оборонці Драйфуса покликали до розправи 19 сьвідків, між ними кількох офіцирів артилериї, котрі прямо заявили, що бордеро сфабрикував хтось, що не належав до артилериї. В справі Драйфуса виходять на дневне сьвітло що раз нові справи і ще більше замотують цілий сей і так вже скомплікований лябірингт. Німецкі дневники згадували, що в справу Драйфуса був замішаний ґенерал Аненков, котрий збудував був каспійску зелізницю. Італіяньскі дневники подають тепер о тій справі близші інформациї. Після донесень тих дневників Аненков застрілив ся не тому, що відкрито якісь его дефравдациї, але тому, що відкрито его співучасть в фальшівництвах документів полковником Анрім. В російских військових кругах окрім того оповідають, що Аненков пробуваючи в Петербурзі, не лиш російским властям, але й німецкому ґенеральному штабови давав информациї о французских войскових справах. Французскі власти старають ся о се, щоби тих справ при процесі в Рен не обговорювано.

Новинки.

Львів дня 4-го серпня 1899.

— **Именованя.** Радник висшого суду краєвого у Львові др. Ад. Генст именований радником Двору при найвисшім трибуналі; — ад'юнкт Стан. Зґурский в Сокали дістав посаду ад'юнкта судового без означеного місця службового в окрузі львів-

---

30)

О СПАДЩИНУ.

(Повість з анґлійского).

(Дальше).

— Як ти сьмієш приносити до ґрафині Еверстронґ лист, котрий тобі дав якийсь волоцюга — очевидно якась жебранина! Аж дивно що за зухвалість!

— То я не мав нічого злого на думці — сказав на то молодий Бекет. — Він казав мені, що коли ґрафиня подивить ся на сей лист, то дасть зараз відповідь на него; а тепер біжи — додав він; — бо то розходить ся о житє і смерть та не можна часу тратити.

Иванні Пейленд стало то якось дивно. Що мала робити? Она була тої гадки, що той лист то мазанина якогось вправного дурисьвіта, і було би дуже нерозумно віддавати его ґрафини. А що, як би той лист був дійстно важний? А як би слова хлопця мали якесь значінє? Хибаж то не повинність єї передати лист ґрафини Еверстронґ?

— Зажди тут, аж я верну ся — сказала она і показала ему на лавку в передній комнаті.

Хлопчище сів собі на сам конець лавки, поклавши капелюх на коліна, а Иванна Пейленд вийшла. Пішла безпроволочно до комнат, котрі займала ґрафиня Еверстронґ.

Гонория не підняла очий, коли Иванна Пейленд увійшла до комнати. Очевидно занята була сумними гадками.

— Звиніть пані ґрафине, коли я перешкаджаю — сказала Иванна; — якийсь хлопець з села приніс лист, котрий ему передав якийсь волоцюга; а після того, що він розповідав, то той чоловік таке ему наговорив, що мені здавало ся, що я мушу сказати Вам пані ґрафині, і....

Иванна Пейлянд аж здивувала ся, коли ґрафиня Еверстронґ нараз схопила ся і як би від якогось чародійства набрала нараз знов житя і енерґії.

— Дайте мені той лист! — сказала она коротко.

Она взяла борзо зімнятий і замащений лист служниці з руки.

— Можете собі піти — сказала она; — коли мені Вас буде потреба, то я задзвоню.

Иванна Пейленд була би незнати що за то дала, коли би була виділа, як ґрафиня той лист отвирала; але не мала як лишити ся ще довше в комнаті! Вийшла отже і пішла до комнати, де єї пані звичайно убирала ся, а від котрої двері виходили на коритар.

Може за якої чверть години ґрафиня задзвонила і Иванна побігла до ранної комнати.

Там застала свою паню все ще коло коминка. На столику перед нею лежала все ще розложена тека до писаня, а на теці лежав лист, очевидно лише що недавно написаний, бо чорнило на куверті ще не було засхло.

— Винесіть отсей лист хлопцеви, що чекає на долині — сказала Гонория, показуючи на лист.

— Добре, пані ґрафине!

— Иванна Пейленд вийшла. По дорозі мала досить часу придивити ся листови. На нім була адреса: „Пан Бравн „під когутом“ і він був запечатаний гладкою печаткою.

Иванна Пейленд знала письмо своєї пані дуже добре; она пізнала зараз, що сей лист не був адресований звичайним письмом ґрафині. Письмо було змінене. Ґрафиня Еверстронґ очевидно не хотіла признавати ся до сего письма.

Справа ставала ся з кождою хвилею загадочнїйшою. Иванна Пейленд була прихильна своїй пани; але були ще дві річи, на котрих їй ще більше залежало як на ній, а то були власть і зиск. Як би могла була довідати ся тайни своєї пані, була би — так она гадала — дійшла до власти і зиску. То було причиною, що покоєва, коли майже вже дійшла була до передної, де хлопець чекав, нараз надумала ся инакше і побігла в зовсім иншу сторону.

Побігла вздовж вузонького коритаря, сходами призначеними для слуг в гору до своєї комнати. Тут побула она яких пятнайцять або двайцять мінут при роботі, до котрої потреба їй було запаленої сьвічки.

По сім часі вернула з тріумфуючим усьміхом на тоненьких устах, назад з листом ґрафині в руці.

Печатка яка замикала куверту, вже не була тота сама, яку приложила була перед пів годиною Гонория Еверстронґ.

ского висш. суду краевого; — системізовані посади ад'юнктів при судах повітових дістали ад'юнкти: Алекс. Чайковский в Кутах, Едв. Краттер в Калуши і Стан. Шимонович (з округа краківского висшого суду) в Миколаеві; — ад'юнктами судовими іменовані авскультанти: Стан. Доніхт для Рудок, Вікт. Найман для Будзанова, Казим. Лопацкий для Рави, Тад. Босаковский для Бурштина, Мар. Малевский для округа львівского, Лейзор Тігерман для Вишнївчика і кандидат нотарияльний Фел. Марцинкевич із Станиславова для Товмача.

— **Перенесеня.** Перенесені ад'юнкти судові: Вяч. Чайковский зі Збаража до Мільниці, Ант. Галик з Порохника до Дрогобича, Бол. Галиньский з Рави до Балигорода, Конст. Ісопескул з Ґураґумори до Чернівців, Фр. Мішалек з Товмача до Коломиї, Вик. Шулякевич з Динова до Підволочиск, др. Фр. Соронь з Немирова до Печеніжина, Стан. Малї з Рогатина до Золочева, Тад. Проминьский з Угнова до Щиряя, Ап. Патраш з Селетина до Серету, Ераст Семкович з Мільниці до Тернополя і Николай Третяк з Печеніжина до Калуша.

— **Франц Зіма,** бувший директор гал. каси щадничої у Львові помер нагле вчера перед десятою годиною вечером в слїдчій вязници при ул. Баторого. В послїдних днях сидів Зіма в келії з Володиславом Червиньским, цукорником з Станиславова, обжалованим о обманьство. Вчера по полудни, отже вже по дорученю Зімі акту обжалованя, відвідали его у вязници жінка і зять, а розмова вела ся в присутности слїдчого судиї. По тих відвідинах був Зіма дуже роздразнений, аж вкінци по девятій годині вечером почув, що єму не добре. За хвилю біль збільшив ся так, що з его груди почали добувати ся страшні зойки, а тіло почало судорожно стрясати ся. Товариш Зіми Червиньский повідомив о тім зараз дозорця, що стояв на коридорі і зараз візвано лїкарів. Коли лїкарі надбігли, Зіма сконав. То було о $9^3/_4$ години вечером. Зараз візвано судию слїдчого і цілу судово-лїкарску комісию, котра веліла перевести Червиньского до иншої келії, а відтак полишивши трупа Зіми на ліжку, запечатала келію і відложила дальше слїдство на нинї. Нинї відбуде ся секция трупа, то й покаже ся, що було причиною смерти.

— **Нещастна пригода на мори.** З Реки доносять, що дня 1 с. м. вечером перевернула ся на мори лодка, в котрій було 7 людий, а між ними 4 підофіцирів маринарки. Один моряк і підофіцир, керманич лодки виратували ся, прочі, т. є. трех підофіцирів і двох моряків потонули.

— **З Краківця** пишуть: Читальня „Просьвіти" в Краківци основана бувшим парохом о. Сев. Метеллею, розвиваєсь гарно. Числить тепер 169 членів. Міщани привязали ся щиро до неї, особливо молодші; о старших не можна би сего сказати, бо є межи ними й такі, що як вписались при основаню, так більше і не заглянули до неї. При читальни є зсип збіжа, котрий що року зростає і на переднївку не одному в пригоді стає. З повним узнанем піднести треба, що сьвітлий виділ ради повітової в Яворові ухвалив запомочи шпихлїр квотою 50 зр. — Недавно відбули ся при численній участи членів загальні збори краковецкої читальні, на котрих між иншим ухвалено перевести в дїло давніийшу гадку заложеня крамниці в місті. Дальше ухвалено для розбудженя більшого житя в читальни устроювати аматорскі представленя і товариські прогульки. Ухвалено збиране фондів на власний дім і на справлене інструментів для маючої ся заложити капелї. Бурею оплесків повитано внесене одного члена, щоби загальні збори іменували Всч. о. Сев. Метеллю за положені ним заслуги около заснованя і розвою читальнї почетним членом. По полагодженю кількох поменших справ вибрано новий виділ, а головою читальнї став місцевий парох о. Ів. Волосяньский. Першим дїлом нового виділу було устроєнє аматорского представленя на дохід будови нової церкви. Відограно комедию Гр. Григориевича „Тато на заручинах". Представленє випало цїлком добре і принесло хороший дохід.

— **Отроєнє грибами.** В тій справі, о котрій ми доносили, пишуть з Полтви, що й прочі особи, котрі з'їли шкідні гриби, померли. Таким способом задля неосторожности і невмілости розпізнавати гриби погибло аж 14 людий.

— **Зьвірске убийство із зависти.** У Відни жінка кельнера Бравна допустила ся із заздрости страшного убийства свого мужа. Підчас сну виляла на него аж дві лїтри квасу салїтрового. Бравн мимо того мав ще силу збігти з першого поверха в низ. Відвезено его до шпиталя, де він зараз закінчив житє.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 4 серпня. Цїсар виїде дня 30 с.м. з Ішля на маневри 8 і 9 корпуса до Райхштадту в Чехах. Дня 3 вересня поверне Монарха до Шенбруна, де забавить до 16, а відтак поїде до Целївця на маневри 3 і 14 корпуса.

Білгород 4 серпня. З слїдчої вязниці випущено знов кілька осіб, арештованих під закидом співучасти в заговорі на житє Миляна.

Ню-Йорк 4 серпня. Доносять з столиці Сан Домінґа, що там дуже грізне положенє. Арештовано богато осіб, між ними двох мінїстрів. Богато осіб схоронило ся до американьскої амбасади.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Ів. Мал. в Біл.: На курс для писарів громадских можна буде подавати ся, аж коли знову речинець буде розписаний. А коли буде розписаний, годї знати, бо при першім речинци подало ся кількасот, і ті, котрі тепер не могли бути принятими, будуть мати першеньство. Які услівя принятя на той курс, ми свого часу подавали основно, і годї нам за кождим разом заєдно одно і то само повтаряти. Впрочім, коли знов буде речинець розписаний, подамо і услівя. Кождий писар громадский мусить знати оба краєві язики, руский і польский. — **К. Н. О. Гор.:** 1) Чи лїпше при жандармерії, чи при зелїзници, се річ взглядна,

---

Покоєва принесла лист хлопцеви а той виніс ся чим скорше з замку дуже рад з того, що вже нїхто не буде его сварити. Він побіг простісенько до сїльскої господи і там допитав ся до якогось Бравна. Той вернув як-раз з подвіря, де розмавляв з господарем і довідав ся від него, чого можна було довідати ся. Він взяв лист від хлопця і дав єму в заплатї обіцяного шілїнґа. Відтак пішов якоюсь доріжкою, котрою ішло ся в долину над ріку. На тій доріжці, де не було нїкого, він роздер коверту і прочитав лист.

Лист був коротко написаний.

„Позаяк не можу позбути ся Вашої напасти инакше, як в той спосіб, що до якогось степеня згоджу ся на Ваші жаданя, то пристаю на розмову з Вами. Коли будете чекати на мене нинї вечером о девятій годинї над рікою на ліво від моста, то буду старати ся бути там о тій порі. Дай то Боже, щоби то було послїдне наше звиданє".

Коли в селї на церкві била девята година, переходила якась темна постать через глибоко положену рівну сіножать над рікою і показала ся на вузонькій стежцї, що ішла вздовж берега. На тій стежцї ходив то сюди то туди якийсь мужчина, що широкою крисанею закрив собі лице і держав люльку в зубах.

Він здоймив капелюх, щоби єму холодний вітер обвіяв голову. Волосє мав коротко обстрижене так як у кримінальника. Місяць, що сьвітив єму простісенько в очи, показав его темне, опалене від вітру і сонця лице — лице того волоцюги, що коло брами від парку дивив ся на похорон ґрафа Освальда — лице того, що в шинку під „Веселим моряком" називав ся „Чорним Мільзомом".

То він дожидав Гонориї Еверстронґ при сьвітлї місяця над тихою рікою.

— Добрий вечер, панї ґрафине — відозвав ся він, коли она перейшовши через сіножать вийшла на стежку. — Я повинен би такій великій пани, як Ви, подякувати покірно, за то, що она приходить сюди, щоби поговорити з таким як я. Але то дивна річ, що мусите виходити сюди, щоби поговорити з таким добрим знакомим як я, хоч Ви панї такого великого замку як онтой. Мушу сказати, що то дуже прикро, коли не можна до своєї власної....

— Цитьте! — відозвала ся ґрафиня Еверстронґ. — Не називайте мене тим іменем, коли не хочете, щоби ще збільшала ся тота відраза, яку до Вас маю.

— От тобі й чемна бесїда! — заворкотїв пан Мільзон — зі сторони молодої особи супротив....

Гонория зробила знак, щоби він мовчав.

— Ви працї обіцюєте собі якийсь зиск із сеї стрічи? — сказала она.

— А вжеж, що сподїваю ся якогось.

— То мусите старати ся не згадувати нїчого про минувшість; в противнім случаю не дістанете від мене нїчого.

Мільзом зразу на то лиш щось замуркотїв. А.е по хвили мовчаня ворkотїв дальше:

— Та й мене так само як і Вас не кортить говорити о минувшости, моя велика, горда панї. Коли Ви не радо пригадуєте собі тоті часи, то і я не маю в тім також нїякої приятности. Молодій особі, котрій доставляють харчу, нїчого лекшого, як задерти носа та критикувати спосіб, в який инші люди старають ся о харч для себе; але чоловік мусить жити. Коли він не може роздобути собі хлїба сим способом, то шукає его иншим.

По тім настало кілька мінут мовчаня. Ґрафиня Еверстронґ старала ся запанувати над своїм роздразненем, яке єї взяло ся мимо того, що на око здавала ся она бути спокійною.

„Чорний Мільзом" чекав на то, що она скаже та ішов мовчки коло неї. То було самотне місце, ґрафиня Еверстронґ і єї товариш гадали, що їх тут нїхто не видить. Тимчасом так не було. При слабім осьвітленю на дворі висунула ся була за ґрафинею з замку як би тїнь якась постать та ішла нишком і тихцем за нею. Тота постать була близько неї, коли она ішла з „Чорним Мільзомом" берегом ріки. Шпигунка ішла нишком попід корчі, що відділяли сіножать від берега; укриваючись по за ними могла она чути майже кожде слово, що они обоє розмавляли з собою, так виразно ніс ся голос серед тихої ночи.

— Як Ви мене тут знайшли? — спитала наконець ґрафиня Еверстронґ.

— Случайно. Ти втекла тогди від нас так зручно, як лиш собі могла видумати в отсїй розумній голові, і ми не могли тебе відшукати. Ми досить довго шукали тебе. Наконець перестав я шукати. Відтак вчепила ся мене біда, мене „вислали". Тепер же я знов собі своїм паном та маю на гадці зробити добрий ужиток з моєї свободи, абисте знали, моя панї. Менї анї не приснило ся, яке Ви тепле гнїздочко тут собі увили, підчас коли я перебував по тамтім боцї великої води. Я й не гадав, що ми колись зійдемо ся, і то, коли я найменше того сподївав ся. Ти мусїла дуже розумно взяти ся до дїла, коли придбала собі за чоловіка ґрафа та ще й старця з дитинячим розумом, котрий записав тобі все майно, мимотого, що ти єму зробила такого великого збитка. А чи знав твій чоловік, хто ти була, коли з тобою женив ся?

— Він знайшов мене умираючою в голоду на улици в однім місточку на провінциї. Він знав, що я не маю анї родини, анї свого кута, анї гроший, мимотого він оженив ся зі мною.

— Ах! але й ще щось було при тім, чого він не знав; він не знав того, що ти донь

як що до самої посади, так і що до особи, отже годі Вам на то відповісти рішучо. Єсли посада при зелізници буде ліпша, як становище при жандармериї, і комусь зелізниця буде ліпше подобати ся як жандармерия, то єму буде ліпше. А так само і на відворот. — 2) Книжка для самоуки німецкого язика Крижановского нам не звістна і не знаємо, де можна єї дістати. Чи то має бути руский, чи польский підручник? — 3) Яка єсть ціль нового курсу для жандармериї — не можемо знати, бо не кажете який то курс. Може бути шкільний, де приготовляють до служби, а може бути і курс науки їзди на кони. В сім послідним случаю приготовляють жандармерию також і до робленя служби підчас війни, до реконесансу, перевоженя депеш і т. п. — 4) Бенґальский огонь можна всїляко приготовляти до спалюваня. Найпростїйший спосіб єсть той, що усипає ся купку на дощинці і запалює ся — розумія ся, на дворі, бо в хаті дим душить. Впрочім всякі штучні огні треба уміти зладити і знати як обходити ся, щоби не було якоїнещасливої пригоди. Потрібні части складові до штучних огнів, купує ся або в складах хемікалів, або в торговлях материялів і фарб, в дроґериях а навіть і аптиках, скоро котрі мають такі материяли на продаж. — **Григ. Малаш в Станиславі:** Коли хочете сина віддати до семинариї учительскої, то він мусить кінчити сему клясу виділову. Може дайте єго на практику до торговлї, нехай учить ся купецтва. Скоро схоче бути порядним, ощадним і честним, зможе ліпше вийти на купецтві як на учительстві. — **Волод. Краш. в Богород.:** 1) Посади писарів можуть надавати, після дотеперішних постанов, лиш громади, все одно, чи то будуть писарі з укінченим курсом для писарів, чи ні. Так само будуть і громади їх оплачувати. Чи пізнїйше в дотеперішних постановах автономічних не будуть зроблені зміни — се иньше питане. — 2) Дати статистичні, які міністерство справ внутрішних збирало в цїли обезпеченя приватних урядників, довели до того, що вже виготовлено проект такого обезпеченя. Але коли той проект буде ухвалений і увійде в житє, годі знати; мабуть упливе аж до того часу ще богато води. Річ певна, що і диєтарі будуть евентуально обезпечені в такий самий спосіб як і приватні урядники. — **П. К. в Гор. П.:** 1) Де буде ся „колея" (по руски каже ся „зелізниця"), де єсть ломане каміня і де великі гори — се питаня, на котрі нам трудно дати відповідь таку, щоби Ви з неї могли скористати. Будує ся зелізниця: Делятин-Коломия-Заліщики, буде будувати ся Стрий-Ходорів і Львів-Самбір. Камінь ломлять в многих сторонах краю; суть такі ломи, про котрі ми знаємо, але є ще більше таких, про котрі не знаємо. Впрочім ми навіть не знаємо з котрої сторони краю, з котрого села Ви пишете. Великі гори суть і наші Карпати, але суть ще більші. — 2) Тепер ще нема попыту на мід, буде аж в осени. Торік платив ся по 28 до 30 а навіть до 34 зр. за метр. сотнар. Коли маєте на продаж, то віднесіть ся до дирекциї „Народ. Торговлї" у Львові, може она купить. — **Сел. Путь. в Люб.:** Насамперед уважайте на другий раз, кого маєте запитувати і не адресуйте картки на чуже імя. В низу під кождою перепискою маєте подане, до кого посилати питаня. А тепер до річи: На що їхати до семинариї аж до Станїславова, коли Вам далеко близше і вигіднїйше до Сокаля. Услівя принятя до інтернату суть такі самі як і всюди инде. Ученики з курсу приготовляючого доплачують а кандидати з I., II., III. і IV. року бувають уміщувані за побирану стипендию. До якого часу треба подавати ся не знаємо, бо нам не надіслано конкурсу, але гадаємо що треба було подавати ся найдальше до кінця липня. — Зниженя коштів їзди на зелїзници та ще й для двох не дістанете. Впрочім можна спробовати і подати до дирекциї у Львові, а кілько коштує зелїзниця зі Львова до Станїславова, се скажуть Вам на стациї. — (Дальші відповіди пізнїйше).

☛ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.)

— Заряд краєвого варстату для виробу забавск в Яворові посідає значну скількість на складї виробів для селян як: ложки, веретена, валки до тїста, ціви для ткачів, решета, роґіжки, маґільниці, опалки, кобелї, кошики, соломянки, забавки для дїтий і т. п. по дуже низьких цїнах. При більшім замовленю опускає ся рабат.

кою „Чорного Мільзома". Я би заложив ся, що ти єму того не сказала.

— Я єму того не сказала, бо знаю, що то брїхня — відповіла Гонория спокійно.

— Так, то брїхня? Отже ти таки не моя донька?

— Ні, Томо Мільзоме, я не Ваша донька — я то знаю і чую, що я не Ваша донька!

— Гм! — замуркотїв він. — Колиж ти не моя донька, чомуж ти мене з малку називала татом?

— Бо мене до того змушували. Я пригадую собі добре, як менї казали, щоби я Вас кликала татом. Памятаю ще добре, як мене били за то, що я не хотїла того робити — били мене доти, доки я зі страху, що мене забють, не послухала. Ой то були веселі, щасливі дитинні лїта, що не правда Томо Мільзоме? Дитині лїта, котрі чей можна згадувати собі з любовю і тужити за ними! А тепер коли Ви видите, що судьба видобула мене з болота, в яке Ви мене впхали, приходите домагати ся своєї пайки від мого майна?

— Та ніби щось так, пані ґрафине—відповів Мільзон зі скінченою зухвалостию. — Кілька більше або менше прикрих слів менї не завадять — костий менї не поломлять; ба що більше, я до того привик. Але менї треба гроший, готівки, статочної суми, з котрою можна би щось розпочати.

— Ви хочете великої суми — сказала Гонория спокійно; — кількож Вам треба?

— Ну, кілько! Я не хочу визискати твою великодушність; вдоволю ся малим. Отже скажім пять тисячів фунтів на початок.

— І Ви гадаєте, що тілько дістанете від мене?

— Авжеж.

— Пять тисячів фунтів?

— Пять тисячів фунтів готівкою!

Ґрафиня Еверстронґ пристанула і подивила ся тому чоловікови просто в очи.

— Не дістанете і пять тисячів феників— Гроший мого покійного мужа не будете пускати в місцях розпусти і злочинів. Коли схочете жити честним способом, то дам Вам на рік сто фунтів — пенсию, котру Вам що чверть року буде виплачувати мій адвокат в Льондонї. Коли ні, то не дам Вам і пів феника.

— Що — заверещав „Чорний Мільзом" із злости. Що ти Дженні Мільзом, Гонорие, ґрафине Еверстронґ, чи як ти називаєш ся, чи гадаєш, що я на то позволю? Чи гадаєш, що я буду мовчати, коли ти менї за мовчане не заплатиш добре? Ти не знаєш, з ким ти маєш дїло! Завтра будуть всї в селї знати, якого то високого роду тота дама, що мешкає в старім замку — всї будуть знати, яка то добра доночка тота пані в Рейнгем, і як їй то байдуже, що єї тато бродить босий в болотї, підчас коли она їздить собі в екіпажах по при него.

— Кажіть людем, що хочете!

— Я їм досить наговорю: на то можеш спустити ся!

— А чи скажете їм також, як Валентин Джернем пожив смерти? — спитала Гонория острим, різким голосом?

Ваґабунда кинув ся; здавало ся на хвильку, як би єму слів забракло. Але він стямив ся борзо, і розлючений крикнув.

— О тій дурници, що тобі приснила ся, чи влїзла в голову, не буду з ніким говорити; але всїм скажу, що ти за одна. Того буде людем досить. А заким я так богато розкажу, то ти повинна собі то розважити і бути щедрійшою супротив мене.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1899, після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·20	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·15	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·45	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·10	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Підволочиск в гол. двірця
	9·45	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	9·53	„ Підволочиск в Підзамча
	10·10	„ Белзця, Рави, Любачева
	12·50	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	3·25	„ Брухович „ „ „ „
	5·25	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·26	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·40	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·50	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	7·—	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.10	„ Сокаля, Рави рускої
	7·20	„ Тернополя в гол. двірця
	7·42	„ „ „ Підзамча
	7·47	„ Янова від $^{1}/_{10}$ до $^{30}/_{4}$ 1900 включно
	8·35	„ „ „ $^{1}/_{5}$ „ $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$.
	9·11	„ „ „ $^{1}/_{6}$ „ $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·32	„ „ Грималова в Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	6·10	З Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·40	„ Янова (головний дворець)
	7·55	„ Лавочного „ „
	7·44	„ Тернополя на Підзамче
	8·05	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	9·—	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·15	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·01	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
	1·40	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·50		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля
		Ніч
	12·10	З Сколього, Калуша, Борислава
12·30		„ Черновець, Букарешту
2·16		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·05	„ Підволочиск на Підзамче
	3·30	„ „ „ гол. дворець
	6 —	„ Кракова, Відня, Самбора, Сянока
	6·10	„ „ „ „ Хирова
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	7·58	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	8·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·30	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·45		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·21	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·55	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·10	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·08	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·25	„ „ на гол. дворець
	10·30	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).